

Ankarströms och Horns mordbekännelser

Ur Ankarströms mordbekännelse av den 3 april 1792.

Förleden höstas närmre Juln blef jag tjänd med Grefve Horn på Hufvesta till dess stora olycka och mitt hjertas förstörande sam eviga samvets agg, at jag varit orsacken til Et så vördnadsvärdt Härskaps förstörelse och olycka, Herren den store Alsmächtige Guden bevare Dem, samt upväcke medlidande hos De Regerande, det De snart måtte blifva

5 frie och återlyckelige; /och H/¹ jag sade at i höstas blifvit tjänd med G: Horn, då jag några gonger kom at tala /här/ om Regerningen sade jag, det är olyckeligt at en intet kan slippa Konungen, svartes mig, det är intet värt at tänka derpå ty ancor görs intet, det vore underligt, jag gört bara tilfelle kan fås. han förundrade sig öfver mig, men kan

10 ej minnas dess utlåtelse, taltes ej mycket vid ty hade alltid brottom, det mästa jag talte med Gr.: var om min Gottlands sack, annars om landthushålningen, ty tänkte jag ej något med den utlåtelsen då, utan efter Jul först, tog fult alfvar med denna olyckeliga tanka. Efter nyåret bad Grefven mig til midan på Hufvesta som var til en Söndag, jag kom, och rågte där Gref Ribing med hvilken jag då först blef tjänd, kom då at tala om

15 de olyckeliga tiderna och tilkommande Rigsdag, föl jag dem i talet och sade, utan at blifva af med Gustaf den 3de gälps intet, då agslade Gr Ribing sig sade, Gud vet när det sker, om tilfälle gafs görde jag det, sade jag, då Gr: /Ri/ Horn sade, Du må tro det är en baddare, pegte på mig, då Gr: Ribing Skrattade med en föragtlig min men sade intet, frågte jag hvar skall man få tilfälle bara att kunna göratt; Haga der är vagt, så at många

20 skall vara der, ser svårt ut, på Opéran vet jag ej, om intet man kunde få låssen näst Kungen, nej svarte en af Grefvarne, det är Ministrar, som har dem, är det intet tilfälle sade en af oss, när Kungen går från sin stora lhås i den lilla, jo det är det men kan ej veta eller minnas hvem som sade detta eller om mera sades, men som jag tygs påminna mig, kom Grefvinnan ut, då samtalet uphörde, endast en annan stund som hastigast kom öfverens at råckas hos mig en viss timma, dan derpå eller par dar efter, vi rågtes

25 den utsatte stunden hos mig, det är intet bra pistoler jag har, om jag kunde få tjöpa bättre, jag har bra Pistoler sade Gr. Horn, lät mig få dem sade jag, mins ej huru Gr: svartes, /.../², sen sade jag om en lhås kunde fås på Cecogden skulle vi gå dit, och jag passa på när kungen går ur sin ena lhås i den andra, i gången skjutan, men jag märkte at de intet hade någon rätt håg utan sade alt ja, Gr: Horn som skulle ändå åt stan, bad

¹ Överstrykning markeras med snedstreck.

jag höra efter lhås, samt ge mig svar om eftermidan hos Sina Svägerskor, och under vägen svara Gr: R:, det lär varit dan efter vi råktes på hufvesta ty var Opera den dan de var hos mig, stragst på eftermidan rågte jag Gr: Horn hos des Svägerskor, med underrättelse, at han fått bilgätt för sig och en til, utaf Ba: Hjerta, ty han tagit en lhås på den ran, G. Ribing skulle gå på Partern hade Grefvarna kommit öfver ens om då de var 5 borta, jag laddade min Pistol sedan, när kl: blef 6, geck ner til Gr: Horn, hos dess Svägerskor och geck stragst, men uträttade dock intet, ty Kungen var hela qvåln i Stora lhåssen, geck hem rät tröt, ty kostade på, mins ej hvar Grefven tog vägen, han tygtes mig rätt glader öfver at det intet blef utaf, jag mins ej hvar eller när vi råktes sedan, 10 men jag sade at der duger intet, jag skall gå på Dramatiska partern sade jag åt Gr: Ribing, och försöcka om der är möjligt, var alena, men dugde intet, hvilket jag sade dan efter på Gattan åt Gr: Ribing, Maskrad blir det bästa sade jag, emot all förmodan blef anslag til Maskrad, Thorsdan för Rigsdans början, då jag sögte Gr: Ribing genast, sade honom at det blir Maskrad, det andra skall ske i qväll, få si om det sker, Svarte 15 Grefven, haf alt i ordning, men jag vil ej vetat så at ifall jag blir fast jag intet tjänner någodt, Grefven går väl dit, det gör jag svartes, jag geck alena men fant ej Grefven ej heller fant jag tilfälle, ty var ej mycket fålk, jag geck misnögd derifrån dels för at ingen ville gälpa til dels öfver at den olyckeliga gärningen ej skede efter jag låfvat vist at ske skulle, Dagarna för denna Maskrad, /...³ bad jag Gr: Horn komma til Gäfle men var 20 omögeligt förmån dertil, det svartes är intet värt, ty ancor uträttas aldrig någodt, men Maskradsdan var han ej i stan och sen rågttes intet för än efter Rigsdan. For til Gefle ej i annan afsigt än at vara med och si huru der skulle gå til ty togs sådana hårda steg dertil, så at jag tänkte skall våld ske skall jag göra hvad jag kan at försvara oss; råkte Gr Ribing der men tänkte ej på något i början, /ty men/ sen fant jag et tilfälle; at passa 25 på då han midasstund var ute å geck, hvilket jag berättade Gr: Ribing, svarte det är väl bra, var bara försiktig, eller huru det föll sig kan ej noga minnas det; men Kungen var ej mycket ute mot slutet utan red då intet kunde ske. Under hela denna tiden, föl flere gånger mig i tankarna, är detta bra, är det icke synd, nej Det är din Pligt och skyldighet at älska din nästa som dig skälf om jag vore förfölgd önskade jag at andra gälpte mig, 30 således bör jag gälppa dem, så snart det ej görs för egennyttan, förföljelse eller ilska, då gorde jag illa, det är och min endaste tröst jag äger uti all min högst olyckeliga stälning, som med den store Gudens Nådiga gälp, blifver snart uti en högst lyckelig stälning förändrad.

Kom hem från Gefle Lördan, rågte Grefvarna intet på flere dar; då jag rågte Gr: 35 Horn, tackade han för mina bref, sade jag, Grefven hade rät, ankår görs intet, det är det jag alltid säger, svarte Grefven, så geck jag bort ty detta samtal var på gattan, /Torsdan/ Första Fredan efter Rigsdan blef anslag til Maskrad, geck up til Gr: Ribing, jag går på

³ Svårläsligt ord överstruket (jjär?).

Maskraden i qväll, för att skuta Kungen, svartes jag skall och gå dit men det blir nog
 intet utaf, jo det gör det, om Kungen bara kommer dit; stragst jag kom från Riksdan
 tog jag åter de pistoller som var hos smeden för at lagas, medan jag var i Gefle, /ty/
 hade haft sönder stocken på den ena innan jag for till Rigsdan, jag feck dem av Gr:
 5 Horn en vicka eller mer för än jag for til Gefle; hvilka Grefven hade med sig en dag
 från landet, försöck dem de tror jag är bra sades om jag mins rätt; ladade dem med
 Kullor och hagel geck alena /dit/ på Maskraden, ty ingen viste det utom Gr: Ribing, tog
 båda med mig, rågte intet Ribingen, samt såg ingen möglighet at då görat utan geck
 10 misnögd hem rågte Grefvarna ej på länge, dagen för fredan då Maskraden ej blef för
 tjölden skuld, om jag mins rätt kom Gr: Ribing til mig, sade i morgon blir Maskrad, a
 vassärta svarte jag då skall vist ske det må vara mycket eller litet fålk där, vi rågs där
 sade Ribingen, men blef ingen utaf, utan jag kratssade ut skotten ur pistolerna; rågte
 Gr: Ribing sedan på gatan en dag, sade han, nå, det blef ingen Maskrad, nej sade jag,
 det tör ingen mera /ske/ bli af det är så nära på fastan; fast fastan den bryr Han sig ej
 15 om, bara Han intet far bort, nämligen Konungen. Thorsdan för den Olyckeliga
 Maskraden, Geck jag ut til Hufvesta, men rågte Gr: Ribing på morgonen ute på gatan,
 sade jag far til Hufvesta til midan, Hälsa ut jag kommer kl: 4 dit, det är bra sade jag så
 får vi talas vid om Maskraden i morgon, ja svartes, skildes åt, /fort ut/ for ut, Sade Gref
 Horn i Morgon blir maskrad och klåkan 4 kommer Ribingen, det är bra var svaret Talte
 20 intet vidare, ty Grefven hade brottom; Stragst efter kom Grefve V: Dona från
 Drottningholm, blef intet tillfälle der at talas vid utan kom öfverens att råkas dan derpå
 hos Gr: Ribing kl: 4 och alla vara på maskraden, dock var aftalet med Gr: Horn at jag
 skulle taga Dommino och Mask åt honom; Fredan rågttes hos Ribingen den utsatte
 tiden, kom vist ens om at råckas der, /sade/ Ribingen sade /huru han skulle/ vara kläd
 25 på Maskraden för at tjännan där; Då feck jag höra af Gr: Ribing at Liljehorn är färdig,
 samt at Atillerit och Änkedrotningens kunde han lita på, så feck jag höra sägas at
 Armfelt, Thob. och Sinckler skulle aresteras, och Kronprinsen på tron, jag geck ur det
 rummet blott för at intet höra vidare, ty jag ville aldrig höra någodt, geck dän, i
 traporna sade Gr Horn huru dags han skulle komma til mig; kl: 6 fillade jag hulling på
 30 en stor slagtagknif, samt /slipte/ vättjade honom och svärtade skaftet, kl 10 kom Gr:
 Horn til mig med en Sabel lade dän der och geck ut, /geck/ då geck jag til biråen och
 ladade Pistolerna, samt lackade Svart taft på den tillagade gnifven, hvilken jag tjöpt
 wid Redarhustårget uti en gnifbod 10 à 12 dar förut til den ändan, Gr: Horn kom åter,
 och vi kläde på oss geck ½ till 12, /D/ til Maskradsaln, när /G/: vi kom in såg jag
 35 stragst Den olyckeliga Konungen i sin lilla Lhåss med Essen egemter, då stragst efter
 kom Ribingen /och/ jag tjände honom, och G: Horn talte med honom genast, stragst
 efter kom Konungen Maskerad med vit Mask utan Säg och Svart Domino, geck et varf

om saln som hastigast och up i Vågen,⁴ jag och Horn efter väntade vid Collisen
egemter dem som dansade, när Konungen utkom geck Han vänster om mig så /jag/
makade jag mig backom honom under det Konungen geck ner åt Saln, samt skött af
det fördömda skottet släpte genast pistoln, förundrad öfver at ej falla, ville stickan med
5 gnifven men /.../⁵ bestört, släpte den geck fram om Kungen ropte Eln är lös, ville gå ut
men slapp ej, trode at ransackning skulle ske släpte den andra Pistolen åfvan för vid
trapporna, ingen af Grefvarna ville tala med mig sedan.

Stockholm den 3 April 1792

10

J J Ankarström

⁴ Osäker läsning.

⁵ Svårtäsligt ord överstruket (föst).